

24. januar 2003
12

Finansministerens besvarelse af spørgsmål 47 stillet af Folketingets Europaudvalg den 17. januar 2003

Spørgsmål

Ministeren bedes - som lovet på mødet i Folketingets Europaudvalg den 17. januar 2003 - oversende notat om adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning, herunder hvilke brancher og sektorer denne ordning omfatter.

Svar

Notat om adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning, herunder hvilke brancher og sektorer denne ordning omfatter

Adfærdskodeksen er en politisk aftale mellem EU-landene om et sæt fælles spilleregler med det formål at undgå skadelig skattekonkurrence på erhvervsområdet ved, at landene indfører særregler om skattebeholdning for at tiltrække investeringer fra udlandet. Adfærdskodeksen omfatter enhver direkte erhvervsbeskatning, som kan have væsentlig virkning på lokaliseringen af erhvervsaktivitet i Fællesskabet.

Princippet er, at et EU-land ikke må have særordninger, som medfører et betydeligt lavere effektivt skatteniveau i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i landet, og som er isoleret fra landets egen økonomi. Kodeksen opstiller kriterier for, hvornår en ordning anses som skadelig. EU-landene skal afvikle deres nuværende ordninger, der er i strid med kodeksen, og de må ikke indføre sådanne ny ordninger.

En adfærdskodeks-gruppe overvåger kodeksens gennemførelse. Gruppen afgav i november 1999 en rapport, som i marts 2000 blev offentliggjort på Kommissionens hjemmeside. Gruppen havde undersøgt omkring 275 forskellige skatteordninger i de 15 EU-lande og deres tilknyttede områder.

De undersøgte skatteordninger omfatter alle brancher og sektorer, herunder især:

1. ordninger for tjenesteydelser inden for en gruppe af selskaber
2. ordninger for finansielle tjenesteydelser og "off shore selskaber"

3. andre sektor-specifikke ordninger, herunder skibsfart, kulbrintebeskatning, forskning, energibesparelse, miljøbeskyttelse, land- og skovbrug, minedrift og filmproduktion.

Ved bedømmelsen af skatteordningerne i forhold til adfærdskodeksen blev der taget særlige hensyn vedr. skibsfart. Flertallet af EU-lande mente, at de undersøgte ordninger ikke skulle anses som i strid med kodeksen, idet et krav om afvikling ville have skadelige virkninger for EU-landenes skibsfartsvirksomheder og for EU og EU-landenes konkurrenceevne på internationalt niveau.

For så vidt angår de andre brancher, blev der ikke taget særlige hensyn ved bedømmelsen af de undersøgte ordninger.

Der blev således ikke taget særlige hensyn ved bedømmelsen af særlige skatteordninger vedr. kulbrintevirksomhed.

I den forbindelse skal det nævnes, at det danske specielle kulbrintefradrag ikke kan medføre et lavere effektivt skattniveau i forhold til de skatteregler, der normalt gælder her i landet. Dette fradrag indrømmes ikke ved beregningen af den normale selskabsskat, men kun ved beregningen af den særlige ekstra-skat efter kulbrinteskatteloven. Fradraget er på op til 25 pct. af den investerede kapital (platforme, driftsmidler mv. samt forundersøgelses- og efterforskningsudgifter) i 10 år fra og med det år, hvor den skattepligtige er begyndt at afskrive det pågældende aktiv eller er begyndt at fradrage de pågældende forundersøgelses- og efterforskningsudgifter.